

er jo Tale om Dagleje, derfor er der ogsaa Tale om Afkortning paa visse Dage — saa finde de sig formentlig ellers ringere og mindre sikkert stillede, end naar de befinde sig i den befædne Plads under Stats-tjenesten. Hvad Alderdomshistorien angaar, som jeg indrømmer, man bør være opmærksom paa paa alle Punkter, vil jeg dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa § 9 i det foreliggende Lovforslag. Der er foreslaaet en Pensionering, til hvilken de vedkommende Bestillingsmænd i større Stillinger selv bidrage, medens den egentlige Arbejdsplads ikke bidrager. Selvfølgelig indrettes Pensionen noget derefter, men der er dog foreslaaet en Pensionering af alle og enhver, der har fast Arbejde ved Statsbanerne baade i store og smaa Stillinger. Jeg tror nok, at det er første Gang, at der er foreslaaet noget saadant fra Statens Side.

Bingel: Det var ingenlunde for at angribe den ærede Minister, at jeg har talt, og jeg tror heller ikke, at min Tale har noget offensivt Præg. Jeg vil blot gøre en ganske lille ubetydelig Bemærkning til den ærede Ministers Udtalelser, og det er den, at naar han siger, at disse Koners Arbejde skulde være saa ringe, saa er det jo ganske vist ikke nogen stor Sag at lukke et Led op og i, men det er en stor Sag Dag ud og Dag ind, hele Aaret igennem, at skulle være paa Færde saa tidlig om Morgenens og saasent om Aftenen. Disse Folk have bestrevet mig, hvilken Vængstelse der er over dem, og hvorledes de, naar de tilfældig vaagne om Natten, ikke tør lægge sig til at jove igen, thi saa kunde de saa let forsøve sig. Hvis der hos saa lavt staaende Bøesener kunde være Tale om Nervøsitet, vilde jeg tro, at der var ikke saa ringe Grund til Nervøsitet netop for disse Kvinder. Det glæder mig overordenlig, at Ministeren udtalte sig paa den Maade, som han gjorde, og at han forklarede mig § 9 saaledes, at jeg ser, der ogsaa er Tale om at pensionere disse Mennesker eller paa en eller anden Maade at lade dem bidrage til en Pensionsfond.

Da ellers ingen begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Berntsen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Klampenborg til Helsingør.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1541.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Berg: Lovforslagets § 5 blev udstemt i Folketinget ved Behandlingen i Fjor. Det forekommer mig, at den ærede Minister paa dette Punkt havde haft stor Opfordring til at rette Forslaget efter denne Afstemning. Jeg nærer den Tro, at denne Bestemmelse heller ikke i Aar vil vinde Tingets Bifald. — Hvad selve Lovforslaget angaar, haaber jeg paa saadanne Ændringer, der gør det muligt at vedtage det, naar der bliver fastsat Betingelser saaledes, at der samtidig ogsaa bliver sørget for Jernbaneudviklingen i andre Egne, der trænge langt stærkere til Jernbaner end den paagældende Egn. Jeg tror, at Flertallet i denne Sag er temmelig stærkt bundet ved deres saakaldte økonomiske Program til at arbejde for denne Sag; men det er jo dog muligt, at de kunde ændre deres Stilling derhen, at de sagde, at selv om de fastholde deres Stilling til dette Lovforslag, ville de dog kræve, at der samtidig gøres noget klækkeligt for Jernbaneudviklingen i andre Egne. Det er disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, selvfølgelig med Forbehold af min særlige Stilling, som jeg tidligere har udtrykt baade i Ord og i Forslag, til denne Sag i Aar.

S. Sage: Jeg vil blot lige overfor det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at jeg naturligvis ikke kan udtale mig om, hvor vidt andre Bane kunde være ønskelige, men jeg vil blot minde om den gamle Sandhed, at dette er en Bane, som efter alt at domme absolut maa kunne betale sig, saaledes at den burde kunne staa paa egne Ben.

Berg: Angaaende denne statsøkonomiske Bemærkning skal jeg henvise til, hvad